

Військові капелани лікують душі бійців

Капелани обмінялися досвідом. Українське й Американське біблійні товариства організували під Києвом тренінги для українських душпастирів. Українські капелани розповідають про свої методи й переймають досвід американських колег.

Анатолій Райчинець – заступник генерального секретаря Українського біблійного товариства: «Ця сесія – називається “зцілення травм” – впочаткована і розроблена Американським біблійним товариством. І Американське біблійне товариство запропонувало Українському біблійному товариству в світлі того, що в нас відбувається військові події є велика потреба в душпастирському служінні».

Капелан – це уповноважена церквою особа для служіння людям та задоволення їхніх духовних потреб. В Україні цей термін став загальновідомим під час військового конфлікту на Сході. І саме капелани були одними з перших, хто, у тривожному березні 2014 року, взяв на себе роль психологів і душпастирів у зоні АТО, щоб служити і словом підтримки, і практичною турботою, і молитвою.

Василь Луцишин – віце-президент Українського біблійного товариства: «Є такий афоризм, що з війни не вертаються здоровими, якщо не поранені тілесно, то поранені психічно, духовно. Тому що солдати, командир, які бувають на передовій, опиняються в таких кризових ситуаціях, що психіка деколи не витримує і дуже важливо для цих людей духовна підтримка

Гості зі Сполучених Штатів розповіли сумну статистику. Після закінчення війни у В'єтнамі, військових загинуло більше внаслідок самогубств після мобілізації, ніж під час бойових дій. В Україні за перші 2 місяці 2018 року 16 бійців АТО уже вкоротили собі віку. На думку фахівців з подолання

посттравматичного синдрому, ця програма допоможе капеланам краще розуміти учасників бойових дій та попередити небажані наслідки. На початковому етапі, програма була розроблена для людей, які постраждали внаслідок землетрусів

Майкл Рівс – фахівець з подолання посттравматичного синдрому:

«Але ми почали розуміти, що усі мають ті чи інші психологічні травми. Саме тому ми вирішили адаптувати цю програму для солдат і впевнені, що наш досвід роботи допоможе людям, які пройшли через бойові дії».

Зі слів спікерів, особливість програми полягає у поєднанні психологічних понять з біблійними принципами та багаторічним досвідом роботи під час військових дій.

Марк Коннор – капелан Суданської місії: «Ми представляємо програму, яка допоможе вилікувати посттравматичний синдром для українських військових капеланів на основі біблійних принципів. Ми приносимо в їхнє життя Бога, проводимо для них богослужіння, читаємо Біблію, вивчаємо Святе Письмо. Кожен капелан повинен бути тим кому солдати довіряють, тим, хто розуміє солдат».

Участь у військовому конфлікті приносить бійцям не тільки фізичну, але і душевну інвалідність. Учасники бойових дій, часто самі того не розуміючи, несуть у собі тягар душевної болі протягом багатьох років. Одні в силу особистих якостей можуть відносно долати ці проблеми самотужки. А іншим вкрай необхідна психологічна допомога, інколи навіть протягом решти їхнього життя. Лікарі ж говорять, що пережите в зоні АТО може вдарити не тільки по сім'ях учасників бойових дій, але й по всьому суспільству.

Майкл Рівс – фахівець з подолання посттравматичного синдрому:

«Кожна культура різна і культура України відрізняється від культури Америки. В США більшість людей, звісно, не мають військового досвіду, вони не воювали. Але ті хто служив, їх поважають та цінують. І якщо говорити про Україну, Україна це

інша культура та солдати України мають іншу культуру, але культура військових вона однакова. Кожен військовий, який пройшов через бойові дії, зрозуміє іншого такого ж солдата, незалежно від того, громадянина якої країни він є».

Завдання капелана не просто заспокоїти та підтримати бійців після бою, але й провести з ними роботу, щоб вони повернулись додому не тільки фізично, але й душевно вцілілими.

Майкл Рівс – фахівець з подолання посттравматичного синдрому:
«Головна мета – це допомогти солдатам пройти через ті речі про які вони не говорять уголос. Головна мета – вилікувати травму, щоб вони могли продовжити жити далі звичайним життям, хоча вони ніколи не забудуть того, через, що вони пройшли, але Бог може допомогти їм пройти через цей біль».

Костянтин Анікеєв, Віктор Кармазенюк, Київщина, “Вісті надії”